

BİR DUYARLILIK HİKAYESİ

Ben Tabaklar Mah. İnadiye Mezarlık sok. No: 19/9 Üsküdar/İst. Adresinde ikamet ediyorum.

18-09-2003 tarihinde akşam saat 19.00 civarında işimden eve dönerken mezarlıkta bir kalabalık ve acı köpek yavrusu çığlıkları duydum. Gittiğimde yavru bir köpeğin iki mezarın arasındaki mermer boşluğuna düştüğünü ve acı içinde kıvranıp kustüğünü gördüm. Fanatik bir hayvansever olduğum için ağlamaya başladım ve çaresizlikten 110 numarayı aradım. Çok agresif ve üzgün olduğum için birazda sert konuşmama rağmen telefona çıkan bey bana son derecede kibar davranıp ve beni sakinleştirdi ve yardım edeceklerini ama aradığım numaranın Fatih olduğunu söyledi. Tüm mahalle halkı itfaiyenin asla böyle bir iş için gelmeyeceğini söylemesine rağmen Üsküdar itfaiyesi inanılmaz bir hızla (yaklaşık 10 dakika) içinde geldi ve büyük bir sabırla ve şefkatle yavru köpeği sağlıklı olarak kurtardı. O anki duygularımı anlatamam. Nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum. Millet olarak hepimiz gerçekleri ekonomik bir kriz altında yaşarken ve sınırlarımız gerilmişken bu köpektir diye aldırmamazlık yapmayıp gelen, ağır yaralıya bile ambulansın 45 dakikadan önce gelmediği düşünülürse hala gerçekten içten görev yapan itfaiye çalışanlarına şükranlarımı bildirmek için içimden gelenleri yazmak istedim.

Allah tüm itfaiye çalışanlarını korusun ve hepsinden Allah razı olsun.

Saygılarımla
Aynur Kunduz Kahvecioğlu